

Κοσμο**ΠΟΛΙΤΙΚΑ**

Γράφει ο Παναγιώτης Νικολάου

ΕΪ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΝΟΙΧΤΑ
ΘΑ ΜΑΣ ΒΓΑΛΕΙ Η ΚΑΡΔΙΑ
ΕΪ ΣΕ ΠΟΙΑ ΝΕΡΑ
ΝΑ ΣΕ ΨΑΞΩ ΟΜΟΡΦΙΑ

Νίκος Ζουρνής - Καρτέρι

Η σημερινή ημέρα, 14 Φεβρουαρίου, έχει καθιερωθεί να εορτάζεται παγκοσμίως ως η ημέρα των ερωτευμένων. Η σπλήν δεν θεωρεί πως είναι αναγκαία η ύπαρξη μίας τέτοιας ημέρας, ωστόσο βρίσκει την αφορμή να ασχοληθεί με ένα θέμα που έχει απασχολήσει όλους κι όλες: τον έρωτα.

Τον έρωτα τον κλέφτη, τον σαγηνευτή, τον ανίκητο στη μάχη, τον μυριστραγουδισμένο.

Σύμφωνα με κάποια άποψη ο έρωτας είναι ο αρχιτέκτονας του σύμπαντος. Την θέαση αυτή έχει κι η ελληνική μυθολογία, καθώς ο Έρωτας είναι η θεότητα που ενσαρκώνει όχι μόνο τη δύναμη της ερωτικής αγάπης αλλά και τη δημιουργική δύναμη της αεικίνητης φύσης. Στην κοσμοθεωρία αυτή ο Έρωτας αποτελεί το πρωτότοκο φως που ευθύνεται για την ύπαρξη και την τάξη όλων των πραγμάτων στο σύμπαν και - σύμφωνα με τη Θεογονία του Ησίοδου - γεννήθηκε πριν από τους θεούς του Ολύμπου (όταν το Χάος γέννησε τη Γαία και τον Τάρταρο). Μάλιστα, στα Ελευσίνια Μυστήρια ο Έρωτας λατρευόταν ως Πρωτόγονος (δηλαδή αυτός που γεννήθηκε πρώτος).

Βέβαια, υπάρχει κι η άλλη μορφή του θεού έρωτα, ως φτερωτού θεού που σκοπεύει με τα βέλη του όσους ερωτεύονται. Η μορφή αυτή προέκυψε κατά την ύστερη αρχαιότητα κι υπάρχει έως και σήμερα. Μ' αυτήν την μορφή του απεικονίζεται και γιορτάζεται από τις σύγχρονες κοινωνίες, ως γιος (κι άλλοτε ως σύντροφος) της θεάς Αφροδίτης. Πρόκειται για καρπό της ένωσης της «Αγάπης» (Αφροδίτη) είτε με τον «Πόλεμο» (Άρης) είτε με τη «Φωτιά» (Ηφαιστος), τον ζωηρό, φτερωτό θεό που ταλαιπωρεί όλες τις υπάρξεις...

Από τους τραγικούς ποιητές ιδιαίτερη σημασία στον θεό Έρωτα αποδίδει ο Ευριπίδης, ωστόσο η πιο γνωστή φράση ανήκει στον Σοφοκλή: Έρωτας ανίκατε μάχαν (δηλαδή, έρωτα ανίκητο στην μάχη). Αν λάβουμε υπόψη μας την προέλευσή του (Αγάπη-Πόλεμος-Φωτιά) είναι λογικό ο έρωτας να είναι ανίκητος στη μάχη και φυσιολογική η ρήση του Χ. Σίμμαν: Πάνω στην πόρτα της καρδιάς μου έγγραψα: «Απαγορεύεται η είσοδος». Αλλά ο έρωτας ήρθε γελώντας και φώναξε: «Εγώ μπαίνω παντού!»... Ούτε θεοί, ούτε θνητοί μπορούν να του αντισταθούν!...

Από εκεί και πέρα όλες οι γενιές κι οι φυλές έχουν ασχοληθεί με το διαχρονικό θέμα του έρωτα, αλλά - όπως πολύ σωστά παρατήρησε η Μ. Γιουρσενάρ - όλοι οι όροι για τον έρωτα έχουν ρίζα ελληνική. Μόνο το σεξ δεν έχει.

Οι Γάλλοι θεωρούν ότι ο έρωτας είναι τυφλός (L'amour est aveugle) κι οι Σουηδοί πιστεύουν πως μια ζωή χωρίς έρωτα είναι μια χρονιά χωρίς καλοκαίρι. Ο Β. Ουγκώ έγραψε πως «η

ζωή είναι ένα λουλούδι κι ο έρωτας το μέλι του», ωστόσο στις σύγχρονες κοινωνίες της κρίσης και της θολούρας το λουλούδι μαραίνεται και το μέλι έχει πικρίσει και διαστρεβλωθεί. Όπως πολύ σωστά παρατήρησε ο Λαφονταίν, «ο έρωτας δεν είναι λέξη άτιμη, αλλά μια λέξη που την ατίμασαν». Την ατίμασαν οι κοινωνίες που υποβάθμισαν τον έρωτα μόνο στην φυσική του μορφή. Οι σύγχρονες κοινωνίες ακολουθούν τον ίδιο δρόμο και τον ατιμάζουν προβάλλοντας την φθνή, αγοραία, πρόστυχη πλευρά του, απογυμνωμένη από την βαθύτερη ουσία του. Άλλωστε, έχουν περάσει μόλις τρεις δεκαετίες από τότε που καλλιτέχνες όπως ο Μάνος Χατζιδάκις κι οι Cure κατήγγειλαν σαν μεγαλύτερη μάλιστα των σύγχρονων κοινωνιών την πορνογραφία. Δηλαδή, την στιγνή εμπορευματοποίηση κι εκμετάλλευση των βασικών ενστίκτων και την ηθελμένη πνευματική αποχαύνωση κι εξαφάνιση της δημιουργικής έμπνευσης κι έκφρασης. Κι ουσιαστικά τον περιορισμό των δημιουργικών δυνάμεων του ανθρώπου.

Από την άλλη, ο έρωτας δεν είναι μία κατάσταση στρωμένη με ροδοπέταλα και κόκκινες καρδούλες, όπως θέλουν τα διαφημιστικά σποτάκια. Είναι διαρκής αγώνας, ένας συνεχής πόλεμος, μία ασταμάτητη αλληλεπίδραση. Μία αδιάκοπη σύγκρουση, η μοναδική κατά την οποία οι δύο «αντίπαλοι» είναι αγκαλιά και κοιτάζονται στα μάτια. Κάτι ήξερε ο Πίτερ Ουσίνωφ όταν δήλωνε: «Κάποιες φορές εύχομαι να ερωτευτώ. Τότε ξέρεις τουλάχιστον ποιος είναι ο αντίπαλος»...

Συνήθως ο έρωτας ξεκινά από τα μάτια και καταλήγει στο ληξιαρχείο (ή για το γάμο ή για το διαζύγιο). Τρέφεται μάλλον από την αβεβαιότητα, που είναι άλλωστε κι η ουσία του, αλλά φέρνει και καημούς και βάσανα. Όπως πολύ σωστά παρατήρησε ο Πυθαγόρας: «ο εραστής γελά κοιμώμενος και θρηνεί ξυπώντας»...

Στο ίδιο κλίμα κι οι Χιλιανοί λένε πως όποιος δεν έχει συναντήσει τον έρωτα δεν έχει συναντήσει κανέναν, ενώ σύμφωνα με την παράδοση των Σούφι, όταν ένας προσκυνητής πήγε να ρωτήσει κάποιον σοφό να του δείξει το δρόμο των Σούφι εκείνος τον συμβούλεψε: «Αν το μονοπάτι της αγάπης ποτέ δεν έχεις πάρει, πήγαινε κι ερωτεύσου. Μετά, έλα πάλι». Και πάλι και πάλι, καθώς το ερωτικό παιχνίδι ουσιαστικά δεν τελειώνει ποτέ. Μπορεί μόνο να αποκοιμηθεί σε αδιάφορες αγκαλιές και στα προβλήματα που γέννησε ο αστικός τρόπος ζωής...

Όμως, στον έρωτα και στον πόλεμο όλα επιτρέπονται (Νίτσε). Γι' αυτό και μπορούν και γίνονται ανατροπές... Άλλωστε, ο δεν είναι μόνο τυφλός αλλά κι απρόβλεπτος...

Κυβερνητικό (Μ)έργο

Δεν ξαφνιάζει η δήλωση του γενικού γραμματέα του υπουργείου Οικονομικών της Ελλάδας, Πύργου Μέργου, σε εκδήλωση της γενικής συνέλευσης της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών, ότι ο κατώτατος μισθός παραμένει υψηλός στην Ελλάδα! Ότι δηλαδή είναι πολλά τα 511 ευρώ (μεικτά) τον μήνα!... Όχι δεν πρόκειται για τυχαία δήλωση, αλλά για την σαφή καταγραφή των προθέσεων και των στόχων του κυβερνητικού (Μ)έργου!...

Το ανησυχητικό είναι ότι αναμένεται να επαναπροσδιορισθεί (με νέο νόμο) ο κατώτατος μισθός την Πρωταπριλιά. Τελικά, τελειώνουν ή αρχίζουν τα ψέμματα την Πρωταπριλιά;

Να μπουν

Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, η Γαλλία ανοίγει τον δρόμο στην Τουρκία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς ο Γάλλος υπουργός Εξωτερικών, Λοράν Φαμπιούς, δήλωσε μετά από συνάντηση με τον Τούρκο ομόλογό του, Αχμέτ Νταβούτογλου, ότι η Γαλλία είναι πλέον έτοιμη να συζητήσει το κεφάλαιο για την περιφερειακή πολιτική. Ας μπουν, λοιπόν, κι οι Τούρκοι στην Ε.Ε. να δουν τη γλύκα...

Καλές χρονιές

Μπορεί η Γαλλία να ανοίγει τον δρόμο στην Τουρκία, κλείνει όμως τα εργοστάσια. Οι διαδηλώσεις έξω από τα γραφεία της εταιρίας ελαστικών Goodyear κατέδειξαν πως (και) οι Γάλλοι διανύουν άλλη μία... καλή χρονιά (good year) λιτότητας και κρίσης. Θα ακολουθήσουν κι άλλες...

Η εκδίκηση της γυφτιάς

Οι πρόσφατες κινητοποιήσεις στην Ελλάδα αποδεικνύουν πως τελείωσε η περίοδος χάριτος προς την τρικομματική κυβέρνηση, μία περίοδος η οποία δημιουργήθηκε κυρίως μετά την εξασφάλιση της δόσης τον περασμένο Νοέμβριο. Η υστέρηση στα έσοδα του κράτους λόγω της αδυναμίας των πολιτών να πληρώσουν αποτελεί ουσιαστικά την... εκδίκηση της γυφτιάς στα μνημονιακά μέτρα. Η κοινωνία αδυνατεί να ανταποκριθεί στις οικονομικές της υποχρεώσεις και φέρνει την κυβέρνηση ενώπιον πολιτικού «κραχ». Η κοινωνία απαντά με μία ιδιότυπη «στάση πληρωμών» στο κράτος που αρνείται να πληρώσει τα χρέη του και φέρνει την κυβέρνηση αντιμέτωπη με το φάσμα της αποτυχίας των στόχων που έχουν τεθεί για την εξυπηρέτηση του δανειακού προγράμματος. Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα, καθώς η κυβέρνηση μπορεί να αντιδράσει μόνο με νέα μέτρα, τα οποία όμως θα βάλουν απέναντί της και την συντριπτική πλειοψηφία του λαού που κρατά στάση σιγής - τουλάχιστον μέχρι τώρα.

Πάλι

Παρελθόν θα αποτελέσει η πάλι από τους Ολυμπιακούς Αγώνες μετά το 2020. Πρόκειται για ένα από τα αρχαιότερα ολυμπιακά αθλήματα, που έχει χαρίσει στην Ελλάδα διακρίσεις και μετάλλια. Το μόνο που έχουμε να πούμε είναι... πάλι με χρόνους με καιρούς, πάλι δικιά μας θά 'ναι!...

Στα γρήγορα

→ Πως θα ονομάζεται πλέον ο πάπας Βενέδικτος που παραπήθηκε; Βγαινέδικτος!

→ Αυτοπυροβολήθηκε ο φρουρός του Παναγιώτη Ψωμάδη. Και πολύ άντεξε ο άνθρωπος!...

→ Ο Δημήτρης Χριστόφιας δήλωσε ότι αποχωρεί (από την προεδρία κι από την πολιτική) πικραμένος. Μην στενοχωριέσαι πρόεδρε κι αυτοί που μένουν το ίδιο πικραμένοι είναι!...